

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Fél évre . . . 3 „ — „
 Negyed évre . . . 1 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 50 „
 Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 az étküldésére vonatkozó föl-
 lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Mélyen tisztelt közönség!

A „Pécsi Figyelő“ a jövő év január 1-ével kezdi meg pályafutásának XXII-ik évét.

Ezen alkalommal ismét bizalommal fordulunk a nagy közönséghez, kérve, hogy azon pártfogást, támogatást és jóakaratot, mely lehetővé tette a lap eddigi fennállását, irányunkban a jövőre is fenntartani sziveskedjék. Mi nem ígérünk vásári szatócshoz sem illő reclamczik-
 kekben olyan dolgokat, melyek nem egyebek humbugnál, s a nagyközönség félrevezetésére irányulnak, hanem törekszünk tisztességes munka által bebizonyítani, hogy a lapunkat olvasó közönség pártolására érdemesek vagyunk.

Lapunk, mely kezdetben egyszer, majd kétszer s immár háromszor jelenik meg hetenkint, megmutatta élet- és fejlődőképességét, s hogy lépést tart a korrallal és a közönségének igényeit iparkodik kielégíteni. S teszi ezt önzetlenül, a függetlenségi eszmék diadalra jutásáért, mely eszmék kell hogy minden hazafinak keblében helyet foglaljanak.

A „Pécsi Figyelő“ minden **kedden, csütörtökön és szombaton** jelenik meg legalább négy oldalnyi terjedelemben s mint eddig, a körülményekhez képest bővebb tartalommal is. Ezen terjedelem mellett felölel vezércikkeiben minden fontosabb politikai, társadalmi, megyei és városi kérdést s tárgyalja azt minden egyéni befolyástól függetlenül, tárgyilagosan. Kiterjed figyelme az országgyűlési és külföldi eseményekre; tárcza rovatára nagy súlyt fektet s abban csak is jót nyújt; újdonságrovata változatos és gyors értesülésű, közgazdasági rovatában pedig tárgyalja a bennünket érdeklő fontosabb dolgokat. Törvénykezési rovata pedig magában foglalja a fontosabb s a közönséget is érdeklő végtárgyalásokat. Egyszóval oly lapot

nyújt az előnyösen megváltozott és újra szervezett szerkesztőség az olvasó közönségnek, mely igényeit mindenképp kielégíti.

S mindemellett a „Pécsi Figyelő“, mely sohasem volt kapzsi nyereszkesedésre alapítva, az ország legolcsóbb heti lapja, mert

előfizetési ára:

egész évre . . . 6 frt
 fél évre . . . 3 frt
 negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
 1 óra . . . — 50 kr.

Egyes példány 5 kr.

Vidéki előfizetések legegyszerűbben postautalványon küldhetők be.

Együttal hátralékosainkat is ismételve kérjük, miszerint szakítsanak hagyományos szokásaikkal s az előfizetéseket **ne utólag** teljesítsék.

A nagyközönség pártolását ismételve kérjük s maradunk

honnfiai tisztelettel
A „Pécsi Figyelő“
 (Pécsi Hirlap)
 kiadóhivatala.

Büntető rendtartás.

Pécs, 1893. december 27.

Huszonhat éve már, hogy van magyar kormányunk, melynek feladata ezt a nemzetet a modern jogállamok sorába emelni s az állami souverénitást feladott követelményei helyett legalább az egyéni szabadság biztosításáról gondoskodni.

Nagyot haladtunk azóta, mert óriási mérvben haladt a világ is; a teremtő emberi ész szolgálatába hajtotta a természet összes erőit; az őstermelésnek, iparnak és kereskedelemnek azelőtt nem is sejtett eszközök állnak rendelkezésére, — ezek hatása államjogi függőségünk, közgazdasági alárendeltségünk daczára is nem

vonulhatott el felettünk nyomtalanul: de az egyéni szabadság még ma is szabad martalékul van kiszolgáltatva a hatalmasoknak.

Büntető törvénykönyvünk már tizenöt év előtt lett megalkotva s tizenhárom év óta életbe léptetve, de annak alkalmazási módját szabályozó eljárás törvényünk még maig sincs. — A büntető törvény meghatározza ugyan azon cselekményeket, melyek elkövetése büntető megtorlást von maga után s kimondja, hogy más cselekményért senki sem sujtható büntetéssel, ámde ezen elv megvalósítása hajótörést szenved a gyakorlatban, ha nincs törvény, mely az eljárást szabályozva egyedül képes biztosítékot nyújtani az iránt, hogy a büntető törvény szabályai az adott esetekben helyesen alkalmaztassanak s büntetés csak a valóban bűnösöket sujtsa.

Büntető igazságszolgáltatásunk már évtizedek óta oly formák közt mozog, melyek pártatlanul állnak művelt világrészünkben; — törvény hiányában oly törvénykezési gyakorlat fejlődött ki nálunk, mely az ósdi inquisitorius írásbeliség s a modern védrendszeren alapuló szóbeliség csodálatos vegyülékét képezi.

A vizsgálat folyamán a titkos eljárás minden jogsegély kizárásával szolgáltatja ki a terheltet vagy gyanúsítottat a vádhatóságnak s a vizsgáló bírák azon természetes ambíciójának, hogy bűnösséget derítsenek ki minden áron, pedig a büntető eljárásnak épen ez a stádiuma az, melyben legtöbb ártatlan ember van kitéve az alaptalan meghurczolatásnak, becsülete és vagyona megtámadásának s ezen stádiumban neki, az eljárási formákkal nem ismerős s épen ezért csak a legrosszabb tanácsadóval, a rémülettel küzködő laikusnak nem lehet szakértő védő segélyét igénybe vennie a vádnak hosszas gyakorlat által higgadtá vált

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Fehér rózsza, piros rózsza.

Egy zivataros, hideg decemberi délután három fiatal ember ült a K . . . i kaszinó játékszobájában. Vidéki földbirtokos volt mind a három. Calabriast játszottak, még pedig horribilis összegekben.

„Fiuk, szólt osztásközben Réthy Laczi, elővéve az óráját — öt óráig köteleztük magunkat játszani, s az tíz perc alatt meglesz. Te Elemér még egyszer osztasz s aztán abbahagyjuk. Az alatt majd csak Jenő is megérkezik, s akkor aztán a ma esti programot megcsináljuk. — Nem bánom, szólt Csajthay Elemér, kiosztva a kártyát, — „tehát legyen ez az utolsó“ — Réthy Laczinak mint már az egész délután, úgy ez alkalommal is pompás kártyája volt. Négy fölöt kapott. Hanem nem mondhatta ki; mert abban a pillanatban nagy robajjal kinyílt az ajtó, s azon inkább beesett, mint jött hóval lepve, zuzmarás arcczal Véghelyi Jenő, s kétségbeesett hangon kiáltá a játékosok felé: „Fiuk, tudjátok-e mi történt? Lóczy Kálmán agyonlőtte magát.“ Mintha a villám csapott volna közéjük, oly rémes ijedelmet idézett elő az a pár szó. Réthy Laczi egyszeribe elfelejtette a négy fölöt, Csajthay Elemér meg azt a pár ötvenest, a mibe a délutáni Calabrias került, — s az izgatottságtól halaványan mind a hárman egyszerre kérdezték: „mikor? miért.“

„Ezelőtt félórával — szólt Véghelyi Jenő. — Jól talált a boldogtalan; átlőtte az egész koponyáját. Mikor én ott voltam, már akkor nem élt. — Amily borzasztó ép oly megmagyarázhatatlan ez az eset, szólt Réthy Laczi — hiszen Kálmán a legrendezet-

tebb viszonyok között élt. Anyagi zavarokról tehát itt szó sem lehet. Mi lehet hát az oka?! — Nem mi, hanem „ki“? szólt titokzatosan Véghelyi Jenő. — Ki? Talán Törösi Malvin? — Az is. — Nos, aztán? — Aztán meg a másik. — Kit gondolsz? — Azt a másik rózsát. — Fornszek Gizellát? — Igen. — De hát mi ebben az összefüggés? — A lehető legszomorubb. — Valóban nem értelek. — Csodálom, mert ezt már a verebek is csiripelik. Különben ha érdekel benneteket, hát elmondom.

Azt hiszem mindnyájan emlékeztek a tavali Katalin bálra. Ott voltunk mind a négyen, — szegény Kálmán is, — és törtük, zuztuk magunkat azután a remek kis szőke lányka után, ki akkor volt először bálban. Ez volt az az aranyhaju szőke Phryne, a szép Törösi Malvin.

Ott volt aztán az a másik is, az a ragyogó szép barna leány, — kinek kilencz vármegyében sem volt párja, — a Lóczy Kálmán menyasszonya, Fornszek Gizella.

Hogy melyik volt szebb a kettő közül — arra könnyű volna megfelelni. Ti is bizonyára Fornszek Gizellának adnátok az elsőseget; hanem hát voltak sokan, a kik Malvint szebbnek tartották. Hogy miért, azt nem tudom. Annyi igaz, hogy mind a kettő remeke volt a teremtésnek. Egyik szőke, a másik barna; és mint valaki akkor megjegyezte, az egyik piros, a másik meg fehér rózsza. Hogy az az aranyhaju szőke tündér abban az éjszakában velünk együtt annyi soknak megzavarta a fejét, — az még nem lett volna valami nagy baj; hanem hogy szegény Kálmán ujján a jegygyűrűvel, menyasszonya szemeláttára olyan vesztettül utána adta magát, az már több volt a soknál. Még ma is rejtély előttem, hogy micsoda különös ellenállhatatlan varázsszal volt az a leány felruházva.

A szemében? az arcában? a modorában vagy az egész valójában volt-e az a valami, a mi elfelejtette az emberrel annak a másik leánynak a ragyogó, ésbontó szépségét, — avagy csak a pusztá képzelődés korbácsolta fel aranyos ostorával az örülésig ereiben a vért, — mondom, ezt ma sem tudom magamnak megmagyarázni . . .

Abban az éjszakában reá nézve nem létezett más a világon, mint az a szőke leány, az a szép fehér rózsza, a kinek azon a bálon ő, Fornszek Gizella vőlegénye volt a legtüzesebb udvarlója. Nem tudom, hogy Kálmán ama mysthikus varázs hatása alatt követte el azt az óriási baklövést, vagy a pezsgőből ivott talán többet? — annyi tény, s erre ti is emlékeztek, hogy erre a példátlan botrányra Fornszekék azonnal hazamzntek, a teremben pedig nyílt titokként beszéltek, hogy Kálmán mai magaviseletének oka nem egyéb, mint a viszony egyszer s mindenkorai megszakítása. Pedig dehogy is volt az úgy.

Az igaz, hogy Kálmán még világos viradtkor is ott tánczolt a cigány előtt Törösi Malvinnal, aztán pedig velünk együtt egy hatalmasat mulatott, hanem hát arra még sem volt elkészülve, a mi őt odahaza várta. Nem is gondolt arra, hogy ez a nap, melyre annak a szép leánynak a társaságában viradt fel, — az lesz életének egyik legfájdalmasabb és legboldogtalanabb napja. A menyasszonya által visszaküldött jegygyűrű várta őt odahaza. Akkor azt mondta rá: „gombház“, és lefeküdt kialudni mámorát. Hanem mikor fölébredt — akkor megbánta, nagyon megbánta a mit cselekedett. Azt hitte a szerencsétlen, hogy majd valahogy helyreütheti a dolgot. El is ment Fornszekékhez, hanem azok nem voltak otthon. Elment másodsor is, és azok még mindig nem akartak odahaza lenni. Ez okból hát harmadszor már nem ment el, hanem irt levelet Gizellának. Hogy mi volt

hivatalos képviselőjével szemben. Csakis ily vizsgálati rendszer mellett válnak lehetségessé a tiszta-eszlári perhez hasonló vizsgálatok, minők pedig sokkal gyakrabban fordulnak elő, mint azt a nagyközönség a napi sajtóban csak szórványosan közölt esetekből gyanítja.

A titkos vizsgálatot követi a modern törvénykezési szabályoknak megfelelő nyilvános szóbeli végtárgyalás, melyre azonban ólomsúlyként nehezedik az egyoldalú titkos vizsgálat iratcsomója, mely az előadottak szabad mérlegelését lenyűgözi s eltérések esetén mindig a vizsgálati jegyzőkönyv holt betűi javára billenti le az igazság mérlegét.

Jön aztán a felső bíróságok ítélkezése, melylyel ezek a szereplő személyekkel közvetlenül érintkezett elsőbíróságnak a szóbeli tárgyalás teljessége által megérlelt ítélkezését a hozzájuk felterjesztett holt írományokból felülbíráják. — A ki ezt az eljárást helyesnek, a benne érdekelt személyekre nézve megnyugtatónak s a büntető igazságszolgáltatás célja- és érdekével megegyeztethetőnek tartja, az nincs tisztában a szóbeliség és közvetlenség nagy elveivel s nincs fogalma arról, minő iratokból meríti a felső bíróság bírói meggyőződését.

A szóbeli végtárgyalás menete a dolog természetéből folyólag az arról felvett jegyzőkönyvbe nem foglalható bele egész terjedelmében s minden részleteivel; — csak a főbb és fontosabb nyilatkozatok és tények lesznek tehát abba felvéve s a felső bíróság csak ezen jegyzőkönyvből ismeri azt a főtárgyalást, melyen a fölülvizsgálható ítélet alapul. — Igen ám, de azt, hogy a végtárgyalás eseményei közül melyek a fontosabbak, azt az eljáró első bíróság, legtöbbször csak a jegyzőkönyvvezető bírálja meg s miután a jegyzőkönyv az ítélet meghozatala után készül, abba rendszerint a végtárgyalásnak csak azon momentumai vétetnek fel, melyek a már meghozott és kihirdetett ítélet indoklására kellő alapot szolgáltatnak. — Hogyan bírálja tehát fölül a felső bíróság a végtárgyalási jegyzőkönyvből azt, hogy a hozott ítélet a végtárgyalás valódi eredményének megfelelő-e?

A bűnvádi eljárás ezen viszás állapota felett már évtizedek óta általános volt a panasz a jogászörökben s kétségtelen, hogy az egyéni szabadság, becsület, vagyon és élet biztonságának első rendű követelményét képezi a helyes alapokra fektetett modern büntető rendtartás megalkotása.

Szilágyi igazságügyminiszter már miniszteri székének elfoglalásakor elismerte ezt s fennen

hangoztatta, hogy a legrövidebb idő alatt elöterjeszti a büntető eljárási javaslatot. — Időközben sok más dolga akadt, — az elodázhatlan sürgősségű büntető eljárást háttérbe szorították más törvényalkotási munkálatok, melyek azóta lettek még elodázhatlanabb sürgősségűekké; — de hát a mi késik, nem mulik!

A fővárosi lapok legujabban karácsonyi meglepetésül hozták a hirt, hogy a Büntető Rendtartás javaslata előleges jóváhagyás végett már ő felsége elé van terjesztve s az igazságügyminiszter legközelebb betérjeszti azt a képviselőházhoz.

Nem ismerjük ugyan még annak rendszerét s részleteit, mert újabb szokása a kormánynak javaslataiból hivatalos titkot csinálni, — de tudjuk azt is, hogy a mostani konstellációk mellett a javaslatból még annak betérjesztése után sem lesz egyhamar törvény, fontosabb dolgok számára lévén egyelőre lefoglalva a tisztelt ház figyelmé és munkássága: — mégis haladásnak kell tekintenünk már azon egyszerű tényt is, hogy a polgárok életének, egyéni szabadságának s vagyonának biztosítása, ha kissé megkésve is, mégis kezd a magas kormány gondjai közé tartozni.

Fejérváry Géza báró, honvédelmi miniszter lemondásának híre kelt szárnyra. Ő felsége állítólag már el is fogadta volna lemondását. Bármily nagy szerencse volna hazánkra, ha ez a hír igaznak bizonyulna, mégis föntartással közöljük, valamint a Bethlen András gróf földművelési miniszter lemondási szándékáról keringő híreket is.

Meggyilkolt agent provocateur. Nagy feltűnést keltő gyilkosság történt Prágában. A hírhedt agent provocateur, a kit toskánai Rigoletto név alatt ismertek, f. hó 24-én este meggyilkolva találták lakásán. A fiatal 21 éves igazi neve Mrva Alajos volt, a kinek sokszor volt már baja a prágai rendőrséggel. Már kora fiatalágában titkos szövetséget szervezett „a földalatti Prága“ név alatt s czinkostársaival sok betörést és rablást követett el. Később a munkaszavargásoknál ő volt a kolompos és folyton rendőri felügyelet alatt állt. A gyilkosság elkövetésével Dolezsal, Dragoun és Dvorzsák lakatossegédek gyanúsítják. A rendőrség elfogta a gyanuba vett embereket és ellenük megindította a vizsgálatot. Dolezsal és Dragoun állítólag teljes vallomást tettek és körülmenyesen leírták a gyilkosság végrehajtását, a melyet szombat este Mrva lakásán követtek el. Dragoun Mrvát, ki a karácsonyfa díszítésével volt elfoglalva, a nyakánál megragadta és fojtogatta, mialatt Dolezsal kést döfött szívébe. A gyilkosok fél tizenegy órakor éjjel Krizhez mentek, kivel együtt vasárnap reggel elfogták őket. Kriz tagadja a bűnrészességet, azonban őt mondják a felbujtónak. Mind a hármat átadták a

büntető törvényszéknek; Dvorzsák még fogva marad. A tett indokai fölül megkérdezve, a gyilkosok azt felelték, hogy Herold dr. képviselő beszéde megérlelte bennük az elhatározást. E beszédre vonatkozólag a „Dziennik Polski“ Bécsből nyert híre szerint azt az érdekes közleményt hozza, hogy Mrvának viszonya volt egy fiatal leánnyal, a kinek fivérét az omladnista magukhoz csalták és céljaikba beavatták. A fiatal embert a rendőrség később letartóztatta, s a leány, hogy fivére elfogatásáért bosszút álljon, átadta Mrva jegyzeteit Herold dr.-nak. Bécsben az a hír van elterjedve, hogy Herold dr. öngyilkossá lett.

Külföld.

Szerbia. Az Avakumovics kormány elleni végtárgyalás. Decz. 26-ikán Velimirovics elnök délelőtti tíz órakor nyitotta meg a tárgyalást. A vádlottak valamennyien jelen vannak. Elnök elrendeli ama védelmi irat felolvasását, melyet a bevádolt miniszterek annak idején együttesen a szkupstina elé terjesztettek. Az államtanács titkára Stamenkovics felolvassa a védelmi iratot, valamint azon beszédeket, melyeket akkor Avakumovics és Ribaracz vádlottak a szkupstinában tartottak.

A tanukihallgatásra száz tanu van beidézve. Ezek kihallgatása körülbelül tizennégy napig fog tartani.

Radikális körökben biztosra veszik a vádlott miniszterek elítélését. Érdekes, hogy a kormány a pozserováci fogház igazgatóságát utasította arra, hogy a legjobb nyolcz szobát tartsa készen. Ebből az utasításból arra következtetnek, hogy a volt liberális miniszterek elítélésük esetén Pozserovácban fogják büntetésüket kiállani.

Hirek.

— **(A vármegye közgyűlése.)** A megye rendes évnegyedes közgyűlése jövő év január 8-ikán d. e. 10 órakor lesz.

— **(Az önkéntesek öröme.)** 1894. év január elsejével a következő 52. sz. cs. és kir. gy. e. önkéntesek nevezettek ki tartalékos hadnagyokká: Reich Oszkár, Rattkovics Ferencz, Kovacsics József, Kochanovszky Ede, Dulánszky Lajos, Oberhammer Antal, Bök Béla, Tichy Károly, Wész Albert, Deusch Gusztáv, Repich Ferencz, Konkoly Antal, Vargha Béla, Rónay József, Ptacsek Aurél. Hadapródtiszthelyettesek lettek: Goldstein Lajos, Bodnár Sándor, Szvoboda Sándor, Takács Elek. Hadapródok lettek: Babay Géza és Bak Géza. A 44-ik sz. cs. és kir. gyalogezred önkéntesei közül kinevezettek tartalékos hadnagyokká: Kondor Jenő, Kaufmann János, Szabady Lőrincz, Baron Richard, Szabó Pál, Rosenfeld Fülöp, Kovács József, Molnár Dezső, Harsay György, Zemanek Károly. Hadapródok lettek: Fischer József, Bazaráb Jenő, Appel János, Danasi Károly, Bódy Gyula.

— **(Uj ügyvédek.)** Rásky Béla dr. ügyvédet az ügyvédi kamara választmánya Pécs székhellyel felvette az ügyvédek lajstromába. — Ferencz y László dr. szintén letette az ügyvédi vizsgálatot és Pécssett szándékozik irodát nyitni.

abban a levélben, azt nem tudom, de hogy választ nem kapott reá, azt Kálmán maga mondta nekem. Hanem hát Kálmán azért még mindig bizott, s reménykedett. Reménykedett, mert szerette, örületesen szerette azt a szép barna leányt, az ő egykori menyasszonyát; s hogy tehát könnyítsen egy kissé nehéz bánatán, hát neki adta magát a korhelykedésnek. Hanem hát az hasztalan volt, mert Fornszek Gizellával azért mégis jegyet váltott az a vörösképu araci bérlő, a kit valamikor oly csufondárosan kikoszarozott. Mikor ennek a jegyváltásnak híre futamodott a városban, akkor Kálmán is abbahagyta a duhajkodást, és egyszerre, mint ha csak a föld nyelte volna el, eltűnt a városból. Ugy három-négy hónap multával aztán hazajött. Akkorra már Fornszek Gizella régen az araci bérlő felesége volt. Hogy hol, s merre járt, ép ugy nem kérdeztem meg tőle, mint a mily óvatosan kerültem az alkalmat, hogy beszélgetésünkbe a történeteket valamiképp beleszójjem. Az igaz, hogy ő sem említette soha. Igy akarta velem, s az egész világgal elhítenni, hogy ő azt a leányt sohasem szerette, vagy ha szerette is, hát már rég elfelejtette. Pedig hát dehogyan is felejtette el. Azóta szerette még csak igazán, a mióta tudta, hogy az az ünnepe szép barna leány, a kire ő oly büszke volt, s a kit szeretett lázas szívének minden szenvedélyességével — egy másé lett, a kinek nem a szerelem, nem a rokonszenv érzelmével, hanem földült boldogsága összes kétségbeesésével adta oda magát. Pokollá tette annak az életét, a ki menyországot érdemelt volna, — mártírrá tette azt, a kinek egyedüli bűne az volt, hogy őt igazán szerette.

Az a vörösképu araci bérlő, az persze boldog volt. Neki volt az egész vármegyében a legszebb, és leghalványabb arcu felesége. Hogy dédelgette, hogy imádta azt a szép asszonyt, ki aztán hogy akart neki tetszeni! . . . És az a szép asszony is megbecsülte a férjét — legalább úgy beszéltek az emberek, csak-

hogy napról napra fogyott, hervadt, mint az ősi fagytól megcsipett gyenge virág, — és amit az ő szerelmes ura annyira szeretett volna látni, Olaszország örökké mosolygó, derült kék ege és balsamos levegője sem volt képes arczára varázsolni egy kis gyenge, halvány pirosságot. Szegény Fornszekné eleget buslakodott miatta, és el is mondta mindennap fájdalmas kétségbeesésében: „hogy verje meg az Isten, a ki tette . . . s még a másvilágon se adjon neki boldogságot . . . Ez volt az átok.

Az a sorvadó, halvány szép asszony pedig, ott valahol a kék hullámu Arno partján elvesztett boldogságának sötét emlékein álmadozva néma lemondással azt szötte imádságába, hogy: „bocsáss meg neki, áld meg őt én Istenem.“ Ez volt haldokló szívének utolsó jaj kiáltása, — ez volt a kiengesztelődés. Átok és szerelem; gyűlölet és áldás. Az egyik az anya szava, a másik gyermekéé. Oh! hanem szigorú és igazságos bíró az Isten . . .

A mult hó vége felé beszélte valaki itt a kaszinóban, hogy az araci bérlő hazahozta feleségét Olaszországból — betegen, halaványan. Nem használt neki a mosolygó kék ég, nem a balsamos üde levegő. Nem gyógyult meg ott a szerelem s az örök tavasz hónapban, — eljött hát haza a rétv hervadó virágaival s a hulló falevelekkel együtt meghalni. Mert a mit mindenki tudott, s a mitől mégis úgy rettegett mindenki, a mult héten bekövetkezett.

Akik ma egy hete az aracsai kastély tájékán megfordultak, megütődve látták, hogy annak sötét tornyán mint valami óriási fekete holló, — egy még feketébb gyászlobogót bontogat a szél, és ha megkérdezték azt a vén fekete attilás huszárt, a ki a bejáratnál áldogált, hogy ki halt meg a kastélyban? — hát az megfelelt rá: „hogy a fiatal nagyságos asszony, az Isten nyugosztalja.“

Azt hittem, hogy Jenő még nem tudja. Elha-

tározta tehát, hogy meglátogatom, és tudatom vele e gyászos eseményt. Fölkéremem. Ott ült a kandeliónál, mereven bámulva a pattogó lángokba sápadt, beesett arczzal. Olyannyira el volt mélyedve gondolataiba, hogy csak akkor vett észre, mikor vállára téve kezemet, megszólítottam. Ekkor már tisztában voltam azzal, hogy értesülve van. Hanem azért mégis megkérdeztem: „Hallottad már? — Igen, válaszolt reszkető hangon, és kezeibe rejtve arcját, sirt, zokogott keservesen.

Ott álltam az íróasztala előtt. Tekintetem egy arczképre esett. Megismertem. Gizella volt. Mellette egy kék selyemmel átkötött hajcsomó, hanem kétféle hajból. Az egyik fekete mint az ében — a Gizelláé; a másik, a gesztenyeszínű-Kálmáné. Volt még ott azután valami más is, a mely egyszerre egy iszonyu kérdéssé szűrődött agyamban; egy összehajtott levél, a melyről, a mint egy kissé széthajolva hevert az asztalon, ezt olvastam: „december 9. Gizella.“ Ezt a levelet tehát két nappal halála előtt írta. Ezek voltak utolsó sorai. Talán a bucsu, a kiengesztelődés s az Istenhozzád; avagy a csalódott és sirba szálló lélek keserű szivettéppő szemrehányása, s a sötét, borzalmas átok? Ki tudna erre megfelelni?! . . .

Kálmánnal azóta egyszer beszéltem tegnap délután s ez volt utolsó találkozásunk. — Látszólag egész nyugodt volt, s csak azt sajnálta, hogy nem lehetett jelen a temetésen. — „Nem tart már soká; — monda véghetetlen keserűséggel — oda, a hova őt kivitték, nagyon rövid az út. Az ember hamarabb oda ér, semmint gondolná.“ Ezek voltak utolsó szavai hozzám, s hogy igazat mondott a szerencsétlen, — bizony hamar megmutatta.

Ez a Lóczy Kálmán szomorú históriája.

Zakál Zsigmond.

— **(Villányi nazarénus piktorok.)** Magyar-Bólyból nemrég két szobafestő költözött Villányba, de a helyett, hogy mint az a hivatalos magaslattól álló piktorokhoz illik, a falbeli tabula rasák bepíngálásával foglalkoztak volna, földhöz vágta a pemzlit s festékes bögrét s fölcaptak misszionáriusoknak a nazarénus hitvallás terjesztése céljából. A férfiakkal, a következőknek igazolása szerint, nem igen boldogulhattak, hanem annál inkább hódolnak az új tanoknak — az asszonyok. Egy szerb házában gyülekeztek össze éjjelenként a térítők s az új hívők az igék zavartalan meghallgatására. A két piktor-missionárius nagy lelkesedéssel hirdette az egyedül üdvözítő tanokat s a félrevezetett jámborok készpénznek vettek minden szépen hangzó szót. Az asszonyok éjjeli kimaradása felkeltette a férjek gyanúját, annál is inkább, mivel az a magaviselet, melyet a nuszitani kezdtek, — elsőzva tálták föl a levest, — egy cseppet sem volt megnyugtatónak mondható. Utána jártak a dolognak s megdöbbenve tapasztalták, milyen utra tévedtek az ő hites feleik. Azonnal jelentést tettek a bírónál, ki magához rendelte a két nevezetessé lett piktor s térítői buzgóságuk abbahagyására kiutasítás terhe alatt szólította föl őket. Az erélyes föllépés mit sem használt. A piktorok makacsul ragaszkodtak tanaikhoz, melyek, szerintük, az emberséget a menyországba juttatják s kijelentették, hogy nem tángtanak. A fanatizált asszonyok az ő pártjukra álltak. Hasztalan a férjek szigorúsága, készek inkább minden elképzelhető mártíromság elszívására, csak hagyják meg nekik az új hit vigaszait. Egy asszony pláne, kit férjének erőteljes kapacitálása sem képes visszatartani az új tanoktól, nagyban azt hirdeti, hogy mióta az új vallást megismerte, ágya előtt megjelenik az angyal s bőséggel ellátja, daczára hogy semmit sem dolgozik. Komoly és értelmes emberek most azon működnek, hogy a piktorok működését nevétség tárgyává tegyék; ez által remélik megszüntetni a vizsás állapotokat, melyek sok család békéjét már eddig is fölzavarták. Erősen hiszik, ha másképp nem, hát határozott eszközökkel sikerülni fog a két piktor a pemzlihez visszatéríteni s eszükbe juttatni a hittérítők sokszor nem igen kényelmes sorsát.

— **(Előléptetések a pécsi posta és távirdaigazgatósági kerületben.)** Kinevezettek: Szommer Náthán a nagykanizsai posta és távirda főnöke felügyelővé; Tóth Miksa pécsi posta tiszt főtitkár; Köröskényi István nagykanizsai postátiszt főtitkár; Láng Félix pedig segédtiszt; Fiedler Ábrahám János (Pécs) altiszt; Grubics Antal (Zalaegerszeg) szintén altiszt.

— **(A pécsi ev. ref. hitközség választásai.)** Hétfőn d. e. 11 órakor az ev. ref. imaházban Papp Zsigmond lelkész és Tolnay Antal kir. táblai bíró társelnöke alatt titkos szavazás útján megválasztották főgondnoknak nagy többséggel Váry Gyula kir. ítéltáblai bíró Tolnay Antal ellenében. Presbiteri rendes tagnak megválasztották egyhangulag Hardy Sándor kir. törvényszéki bíró; póttagok lettek: Kálmány Lajos nyug. gazdaszt és Boncz Ferencz. A megválasztott tisztviselők az újvén istenistisztelet alatt lesznek hivatalaikba ünnepélyesen beiktatva.

— **(Az ügyvédi kamara közgyűlése.)** A pécsi ügyvédi kamara jövő évi rendes közgyűlését 1894. évi január hó 28-án tartja meg, melyen tárgyalás alá kerül a pécsi ügyvédeknek az általánosan kötelező ügyvédi díjszabás tárgyában benyújtott kérvénye is. — A kamarai választmány tegnap tartott ülésében foglalkozott az „adós jogselekményeinek csodón kívüli megtámadásáról“ szóló törvényjavaslattal, melyről Jobst László dr. kamarai alelnök terjesztett elő alapos tanulmányra valló véleményes jelentést. — A kamarai választmány ezen jelentést beható tárgyalás után elfogadta s az igazságügyminiszterhez felterjesztetni határozta.

— **(Matros János halála.)** Mult számunkban megírtuk, hogy a szerencsétlen Matrost Budapestre szállították a Schwartz-féle gyógyintézetbe. Kísérői alig érkeztek haza, már itt volt a sürgöny, mely Matros halálát jelentette. Agyszélhűdéshalt meg. Haza hozták s f. hó 25-ikén temették el a budai külvárosi temetőbe. Ez alkalommal megemlítjük, hogy nem felel meg a valóságnak az a kósza hír, mintha Matros halálát a kórházi erőszakos bánásmód idézte volna elő. A kórházba Matrost a rokonok kívánságára szállították; a kényszerzubbonyt csak akkor adták rá, midőn dühöngése nagy mérvet öltött s a rokonok kívánták, hogy az maradjon rajta. Később morfiumot fecskendeztek bele, hogy nyugalomát visszanyerje; s mindent elkövettek javára, a mit csak lehetett. De baja sokkal előrehaladottabb volt, semhogy megmenthető lett volna. A megboldogult Alsó-Mecensefben született, Rozsnyón tanulta a vaskereskedést, honnét 16 év előtt jött Pécsre s itt letelepedett. Szorgalmas üzletember volt s kereskedése virágzott. Közbecsülésnek örvendett. Hamerli János keztyűgyáros leányát, Izabellát, ez előtt 12 évvel vette nőül. Boldog házasságban éltek. A mindössze 43 éves korában elhunyt férfit özvegye s nagyszámu rokonság gyászolja.

— **(Vasutasok előléptetése.)** Pécs és vidékén a következő államvasuti hivatalnokok lettek

előléptetve: Császár József, Rapp Ferencz, Kálna József, Schönstein Armin, Menyhart Béla. A mohácsi pécsi vasutnál: Kovács Ödön, Czehuba Emil s Barnaky Dezső.

— **(Hamisjátékosok.)** Az elmúlt pénteken este egyik kávéházban Hajnal nevű polgár adta a bankot. Három borzasztó kinézésű ismert hamisjátékoskal játszott makaót. A jelenlévő vendégek fölhívták a pinczért, hogy szüntesse be a játékot, de a pinczér nem akart beleavatkozni az ügybe; rendőrségért küldtek tehát. E közben megérkezett a kávéháza a hivatalos éjjeli őrszolgálat, azaz két rendőr csoszogva. Ha ebben a két rendőrben csak egy garas ára rendőri talentum lett volna, egy pillanat alatt lefoglalják a bankot s a három veszedelmes hamisjátékost letartóztatják, de míg ezek előzammogtak s bámészkodva körülnézegettek, addig a hamisjátékosok a pénz zsebre vágta s olyan ártatlan arccal ültek a kávéháza mellett, mintha tizig sem tudnának számolni. Nem sokára ezután jött az értesített Trixler rendőrbiztos, kinek megjelenésére a legveszedelmesebb hamisjátékos megugrott; két társát letartóztatták s a rendőrségre kísérték, a bank lefoglalásáról persze szó sem lehetett. A kávéháztulajdonosok a maguk érdekében tennének helyesen, ha a hamiskártyásokat galléruknál fogva kidobnák helyiségeikből.

— **(Gyilkosság vagy öngyilkosság?)** Handler Pál keszűi molnár s malomtulajdonost tegnap reggel saját malmának belső kereké alatt iszonyuan összeroncsolt állapotban halva találták. A kerek egészen véres volt, a lisztes zsákok szintén véres. A járásorvos és a csendőrség azonnal kiment a helyszínre.

— **(A Rudolfinum karácsonyfája.)** A szokásos karácsonyfa ünnepélyt a Rudolfinumban vasárnap délután tartották meg. Aidingger János kir. tanácsos, polgármester is megjelent a kicsinyek közt. A gyermekek legszebb ábrándját: a karácsonyfát bőkezű gazdagsággal díszítették föl, s a gyermekek örömszivaja közt adták át közszemlére: Az örömet fokozták a csecsebecséből és hasznos tárgyakból álló ajándékok, miket az apróságok közt kiosztottak.

— **(A villamos világítás ügye.)** A belügyminiszter a föllebezés visszautasítása mellett helybenhagyta azt a közgyűlési határozatot, mely a villamos telep föllállítására a gázgyár mellett jelölt ki városi tulajdont képező üres telket. A miniszter egyuttal kimondta, hogy a Ganz-konzorcium obligóan tartandó addig, míg az a társaság, melyre a szerződést átruházta, az üzembévételt kifogástalanul teljesíti.

— **(A pécsi izr. betegsegélyző egyesület)** közgyűlését f. hó 25-ikén élénk érdeklődés mellett tartották meg. A régi följegyzések szerint ezen egyesület már 1842-ben kezdte meg működését s azon időben 40 tagot számlált. Azóta az egyesület folyton erősödött, csak a 80-as években állott be némi hanyatlás, minek oka az alapszabályok némely célszerűtlen intézkedésében rejlett. A jelen közgyűlés föladatát képezte, hogy a gátló akadályokat megszüntessék. Az ugynevezett alapító tagok szívesen lemondtak az egyesület javára már különben is elévült követeléseikről. Az egyesület, mely továbbra is a hitközs. előjáróság fölügyelete alatt áll, újból szervezkedett s czímének megfelelően a betegek segélyezését és gyámolítását tűzte ki céljául. A vagyon eddig meghaladja a 4000 frtot. Az egyesület ideiglenes előjáróságát a következőleg választották meg: Elnök: Deutsch Ádám; választmányi tagok: Glas Hermann, Weiller N. János, Weisz Jakab, Schwabach Zsigmond, Fürst Győző dr., Kengyel Mór, Kaufer Mór dr., Trenchiner I., Spitzer Ignác. Az új választmány egy zsidó kórház létesítésére törekszik. Az alapszabályok átdolgozására tegnap délután ültek össze.

— **(Adakozás a pécsi szegények részére.)** Pecher Ede a pécsi szegények részére 5 frtot tett le a polgármesternél.

— **(A Német-bólyi országos vásár)** jövő év január 2-ikán lesz.

— **(Tót atyafiak.)** Tegnap előtt Janó és Misó üveges tót atyafiak a fölötti örömben, hogy hazájuktól távol találkoztak, egy putikban pálinkabankettet tartottak. Az érdekes társalgás során, mely az otthoni dolgokról folyt, Janó véletlenül kibőfentette, hogy ő már nemsokára haza megy, mert házassodni akar. És kit akarsz nőül venni? — kérdezte némi balsejtelemmel Misó. — Kit? Hát a Szmétánka apó Hankáját, — válaszolta boldog mosolylyal Janó. Misóval erre felfordult a világ és elkeseredésében a pálinkás üveget hozzávágta Janóhoz. Janó dühbe jött és éktelenül lármázott, a kint álló rendőr a zajra bejött, hogy rendet csináljon. De bejött a harmadik tót atyafi is, a ki értesülvén a dolgok állásáról, a czivakodás megszüntetésére kérte föl földieit, annál is inkább, mivel a Hanka egy bakafreiterrel — megszökött. A két vetélytárs arca egyszerre megnyult. Egymásra néztek, egy-egy köncseppet letörültek arcaikról és — összecsókolózva tovább ittak.

— **(A 44-ik gyalogezred jubileumát)** a jövő évben Kaposvárott fogják megtartani nagy fény és pompával, tekintettel arra, hogy az ezred somogyi fiukból ujonczoz.

— **(Szalántai csendélet.)** F. hó 23-ikán este 9 órakor Olaszi Gábor szalántai körjegyzőt, a mint kocsián Pécsről hazafelé ment, a máliami hidnál egy utonálló megtámadott. Lesben állott egész addig, míg a kocsi hozzá nem ért. Ekkor rejtekből előugrott s a körjegyzőnek azt kiáltotta: Megállj! A körjegyző felugrott, czélba vette s rákiáltott a kocsisra, hogy erősen hajtson. A kocsis közzévágott a lovának s vágatva haladtak; az utonálló pedig futva utánuk szaladt, folytonosan azt kiáltozva: „Megállj! Ez a hajtsza tartott egészen a csontosí hidig. A mint kivehették erős testalkatu kaputos ember volt, nem polgár ruhában. A csontosí hidnál elmaradt. — Tóth József szalántai kovács méheit f. hó 22-ikén ellopták. — Szalántán éjszakákon át egy idő óta már többször erős lövöldözések riasztják föl a lakosságot almaidból; s a tetteseknek nem tudnak nyomára akadni. Ajánljuk a csendőrség figyelmébe ezeket a dolgokat.

— **(A szülők gondatlansága.)** Novakovics István pécsi kocsi is megülte a szent estét a szokásos vidámsággal, aztán jó keresztényhez illően feleségével együtt elment az éjjeli misére, öt éves kis lányukat otthon hagyva. A kis lány szülői távozása után elővette a gondatlanságból el nem tett pálinkás üveget s szülei példájára nagyot ivott belőle. Mikor a kocsiék a templomból visszajöttek, a kis lányt magánkívüli állapotban találták. A kórházba csak hétfőn reggel szállították, a mi már későn volt. A három orvos együttes igyekezetének is csak néhány pillanatra sikerült a gyermeket öntudatra hozni. A szegény kis jószág iszonyu kinok közt halt meg néhány óramulva.

— **(Hymen.)** Weingärtner Hermint eljegyezt Schaffer József.

— **(Pinczerek bálja.)** A pécsi pinczeregyelet 1894. év január hó 18-ikán a Scholz-féle termekben jótékonycélu zártkörű bált rendez. Személyjegy 1 frt.; családjegy 2 frt. 50 kr. Kezdeté 9 órakor. Jegyek a meghívó előmutatása mellett Engel Lajos könyv és papirkereskedésében előre válthatók.

— **(A görcsönyi rablógyilkosság.)** F. hó 21-ikén éjjel Görcsönyben a szőlők közt lakó László József földmives viskójának ajtaján 2 ember kopogtatott. Csendőröknek adták ki magukat. László gyanútlanul beeresztette őket. Alig léptek be, bört kértek a gazdától, ki azt mondta, hogy neki bizony nincs bora. No hát akkor adjon vizet! válaszoltak felindulással a marcsona tekintetű emberek. László azonnal szolgált nekik vízzel. Jót ittak, aztán pénzt kértek. László erre azzal válaszolt, hogy neki nincs pénze, hanem jól ismeri őket. „No ha ismered hát nesze!“ pattant föl az egyik dühösen s baltájával leütötte. László nemsokára meghalt. Ezután 16 éves fiát vették elő, faggatván a pénzért. A fiu öszszeszedett körülbelül 205 frtot s odaadta a rablóknak, kik rácsukták az ajtót és sietve eltávoztak. A fiu csak reggel mert előbujni a viskóból. Azonnal a bíróhoz ment és jelentést tett. A csendőrség már nyomában van a rablógyilkosoknak s hihetőleg nemsokára az igazság karja fogja sujtani a gazokat.

— **(Halálozás.)** Pertl Antal hentes f. hó 25-ikén, életének 54-ik évében meghalt Pécsen. Id. Nürnberg József volt molnár f. hó 25-ikén életének 83-ik évében meghalt Pécsen. Zsivánovics Károlyné szül. Katona Katalin f. hó 23-ikán, életének 25-ik évében meghalt Pécsen.

— **(Elmozdított körjegyző.)** Kovács István bakóczai körjegyző kérvényt adott be a belügyminiszterhez, melyben a közig. bizottság fejelelmi választmányának f. é. szeptember 12-ikén hozott határozata megváltoztatását s egyuttal állásába való visszahelyezését kérelmezte. A belügyminiszter nem adott helyet a kérelemnek s így Kovács állásától véglegesen el van mozdítva.

— **(Inkább halál, mint esküvő.)** Özv. Böhm Manóné cselédje Tornya i Erzsébet pénteken délután 10 pakli közönséges gyufa oldattal megmérgezte magát s vasárnap reggel a kórházban, hová szombaton este szállították, iszonyu kinok közt meghalt. Vőlegénye volt, kihez nem akart nőül menni. De mivel vőlegény uram erőszakoskodott s minden eszközt fölhasznált a házasság nyelbeütésére, a leány e szavakkal: „Inkább halál, mint esküvő“ — fenéki kiitta a 10 pakli gyufaoldattal telt poharat. A kórházban megkísérlettek minden lehető életbentartására, de nem sikerült.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

P. L. Pécs. Az alapítványok ügyére adott választást jövő számunkban közöljük.

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:
PLEININGER FERENCZ.

Szerkesztő:
BOGÁTHY MEDÁRD.

PSERHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacsook, ez előtt általános labdacsook neve alatt;

ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsook csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertől készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacsook háziszertül ajánlatnak és ajánlottak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértólulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajknál is: így sápkórnál idegességéből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacsook oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacsook fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur
Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsoiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsoi csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Flödnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!
Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghaltam olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsook engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.
Knific Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én
Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórságban már életét is megunta, melyről egyébként le is mondtam, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használatára folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. márczius 27-én.

Tekintetes Ur!
Alúírott ismételten kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemet kifejezni ezen labdacsook értéke felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használatára önt ezennel felhatalmazom.
Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia
1888. okt. 8-án.

T. Úr
Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsook nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kiejzem, -- vagyok tisztelttel
Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csakis a Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi almához“ ezimzett gyógyszertárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsoot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 fnt 05 krba kerül; bérmentlen utánvételi küldésnél 1 fnt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmenten küldéssel együtt: 1 csomag 1 fnt 25 kr., 2 csomag 2 fnt 30 kr., 3 csomag 3 fnt 35 kr., 4 csomag 4 fnt 40 kr., 5 csomag 5 fnt 20 kr. és 10 csomag 9 fnt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacsook a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánóztatnak; ennek

hasított tölgy és vörösfenyőből 120, 160, 200 és 250 cmer hosszúságban, erősen meghagyva, a pécsi vasúti állomásig szállítva, nagyobb mennyiségben olcsón kapható, úgy szintén mindenféle amerikai gyökeres és sima vessző leszállított áron

Brogli Bélánál
Mázán u. p. Szászvár.

Szülő-karó

Pécsen, Széchenyi-ter a „Nemzeti hűvélés“ alatt

PACZOLAY és SZEIBERT
cég által

egyemruháik

Fartalékos tisztéknek!
Bármely ezredbeli

6182. szám.
tkvi 1893.

Arverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifju Némethy József végrehajthatónak Sterner János végrehajtást szenvedő elleni 152 fnt 70 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. járásbíró területén levő Bikalban és határában fekvő a bikali 415. sz. tjkvben foglalt 403/b hszz. ingatlanra 11 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 600/b hszz. ingatlanra 11 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 635/b hszz. ingatlanra 21 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 696/b hszz. ingatlanra 15 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 971/b hszz. ingatlanra 51 fnt, a 415. tjkvben foglalt 992/a hszz. ingatlanra 80 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 1093/b hszz. ingatlanra 18 fnt, a 415. számú tjkvben foglalt 1165/b hszz. ingatlanra 18 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 1310/b hszz. ingatlanra 20 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 1351/b hszz. ingatlanra 03 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 1442/a hszz. ingatlanra 01 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 1549/b hszz. ingatlanra 39 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 2317/a hszz. ingatlanra 10 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 2343/a hszz. ingatlanra 40 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 2395/a hszz. ingatlanra 30 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 2477/b hszz. ingatlanra 30 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 2561/b hszz. ingatlanra 13 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 1908 hszz. ingatlanra 292 fnt, a 415. sz. tjkvben foglalt 706/35/b, 1423/110/b, 1423/130/a hszz. ingatlanokra 4 fnt és a 298. sz. tjkvben foglalt 235/183. hszz. 169. sz. házra 111 fnt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1894. évi február hó 22. napján délelőtt 10 órakor a községi házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10 százalékát, vagyis 1 fnt 10 krt, 1 fnt 10 krt, 2 fnt 10 krt, 1 fnt 50 krt, 5 fnt 10 krt, 8 frtot, 1 fnt 80 krt, 1 fnt 80 krt, 2 frtot, 30 krt, 10 krt, 3 fnt 90 krt, 1 frtot, 4 frtot, 3 frtot, 3 frtot, 1 fnt 30 krt, 29 forint 20 krajczárt, 40 krajczárt és 11 forint 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Sásdon 1893. évi december hó 28. A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Warga Jenő
kir. aljárásbíró.

Bösendorfer L., Lédeczy „Lyra“, Kutschera K., hofer fiai, Stingl, Kern Proksch, Streicher J. B. Cramer), Bécsi zongo-

Sándor, Heitzmann fiai, Wirth Fer., Schweig-Alajos, Hoffmann Kár., fia, Mayer W. (Gottfr. ra-készítők I. Produktiv-szövetkezete

képviselőjük Pécsen

Valentin Károly fia

zongora-, pianino- és harmonium-terem

PÉCSETT,

Széchenyi-(fő) tér, bazár-épület 16. szám, II. emelet.

Zongorák, pianinok, harmoniumok berbe adatnak vidékre is havonkinti bérösszeg 4-5-6-7-8 fnt.

Az eladott zongorákért 5 évi jótállás vállalatik.

Átjátszott zongorák ujkra becseréltetnek.

COGNAC

Czuba-Durozier & Co.

iranczia cognacgyár

PROMONTOR.

Vezérügynökség

Ruda és Blochmann Budapest és Bécs.

Mindenhol kapható.

Hirdetések

igen előnyös árakon vétetnek föl kiadóhivatalunkban.